

Profesorul Petre Gherghe - un model de urmat

Iubite cititorule, mă aflu azi în fața domniei tale, cu capul plin de gânduri, pe care nu știu în ce fericită împrejurare condeiul le va putea cerne, astfel încât, cu bună măsură să-mi fie cântărită caldă și neprețuita recunoștință pe care, din motive personale, abia o pot însăila cu acul migălos al scrisului, pentru unul dintre marii profesori ai Olteniei, al cărui student am avut onoarea să fiu.

Orice aș spune îmi pare prea puțin, așa că aticismul limbii suferă de nenumărate corecturi. Tot în sfera unei ușoare autocenzuri se înscriu și "motivele" arătate mai sus, urmând ca acea latură pro domo, pe care mi-o asum, să găzduiască într-o sferă inefabilă simțămintele cele mai profunde, clare și curate închinat relației dintre părinteasca grijă a profesorului și permanenta afecțiune a discipolului.

Primul îndemn al sinelui ar fi fost acela de a consemna, încă din titlu, un anumit tip de relaționare în filiația dascăl-discipol, convertit în timp într-o relație de prietenie caldă și statornică. Dar, să spun "Profesorul Petre Gherghe-așa cum l-am cunoscut", mi s-a părut prea mult și prea puțin deopotrivă. Prea mult, pentru că aș fi ridicat elevul prea aproape de cinstea ce se cuvine a lumina mereu doar figura ilustrului dascăl. Prea puțin, deoarece mi-e greu să spun că "l-am cunoscut", din vreme ce și astăzi, după atâția ani, îl descopăr mereu ca un model de urmat.

Al XIX-lea număr al anuarului "Litua", de la Muzeul Gorjului, a adus cu plenitudine de recunoștință domnului profesor universitar doctor Petre Gherghe, la împlinirea frumoasei vârste de 70 de ani, o bucurie binemeritată*. Atâtea lucruri

---

* Distinsul profesor Petre Gherghe, alături de soția sa Otilia Gherghe, și-a dedicat nu mai puțin de 13 ani (1968-1981) de rodnică activitate, la începutul carierei, muzeului de la Tg-Jiu. Împreună s-au remarcat prin contribuția deosebită la realizarea expoziției permanente a Secției de Istorie a Muzeului Județean Gorj și organizarea Muzeului Arhitecturii Populare de la Curtișoara (identificarea mai multor monumente de arhitectură în teritoriu și supravegherea relocării lor în cadrul muzeului și amintim, doar, conacul de la Bumbesti-Jiu, casa de la Găleșoia, ș.a.). Doamna Otilia Gherghe, un model de rafinament, eleganță și profesionalism și o foarte bună colegă, după cum aveam să aflu, atunci când am ajuns în Gorj, ca tânăr muzeograf, din relatările tuturor oamenilor cu experiență care i-au cunoscut, a fost un element de echilibru și un sprijin constant soțului domniei sale. Stabilindu-se la Craiova, soții Gherghe au urmat treptele ierarhiei profesionale, urmare a activității constante și serioase. A lucrat, pentru început la Institutul de Cercetări Socio-Umane din Craiova, al Academiei Române, apoi a îndeplinit funcția de director al Complexului Muzeal Județean Dolj. Fiind atras de munca la catedră, Petre Gherghe se îndreaptă cu convingere spre cariera universitară la Catedra Facultatea de Istorie, Filozofie, Geografie a Universității din Craiova, onorând pe de-a rândul grade didactice ori sarcini administrative cu erudiție și echilibru spiritual. A fost promovată conferențiar universitar (1998), apoi profesor universitar (2001). A fost secretar științific (2000-2008), apoi prodecan (2008-2012) al aceleiași facultăți, cu o activitate didactică și de cercetare amplă, în deplina măsură a responsabilităților încredințate. Până în prezent, domnia sa nu se abate de la o linie autoimpusă ce presupune metodă de cercetare și valorificarea experienței. La fel și doamna Otilia Gherghe a fost Șefa Secției de Istorie a Muzeului Olteniei, cu o bogată activitate științifică, neîntreruptă până în prezent. Dintre lucrările recente amintim pe acelea prilejuite de marile

bune și frumoase au fost consemnate cu acel prilej, de către atâția mari cercetători, membri corespondenți ai Academiei Române, profesori ori eminenți discipoli, încât astăzi, pentru lauda și cinstirea celor 75 de ani împliniți, de bun augur, încă de la început de an, eu, însumi, nu pot aduce mai multă mulțumire decât făcând recurs la vorbele marelui scriitor Tudor Arghezi **: "...admirabil om și superior model. I-am făcut în inima mea o icoană!"

Cum aş putea vorbi eu astăzi despre omul care mi-a fost profesor, prieten și mai mult decât prieten, decât folosind ca măști *vocația și caracterul*. Aceste două repere le-am găsit potrivite nu pentru că ar fi unități cu care mi-aș îngădui să mă sor ori să pricep lucruri, spre a le numi care-i mai drept sau mai frumos, ci pentru că le-am putut localiza în același spațiu geografic.

Dacă este să vorbesc despre caracter, gândul mă duce la emoția vie cu care arheologul și profesorul Lucian Roșu a descris într-o poveste-elogiu, "*Cu C.S. Nicolăescu-Plopșor prin veac*", tipul ideal al relaționării dintre profesor și student, dintre cercetător reputat și tânăr aspirant.

Dacă este să vorbesc despre *caracter*, nu pot să nu-mi amintesc privirea și vocea blajină a Dinei Roșu, de la omagiul adus soțului prin volumul de versuri "*Numele tău*" și...marea, marea emoție! Un model de iubire și de cinstire a familiei!

Toate acestea par a fi trecut drumul, la propriu, de la casa familiei Roșu, la casa familiei Gherghe. Poate nu întâmplător a fost asumată condiția de părinți spirituali.

Cât despre *vocație*, cu toții avem dimensiunea analizei moștenite de la C. Rădulescu-Motru. Geografic și simbolic vorbind, atunci când iau în seamă toate cele invocate mai sus, îmi pare că văd Valea Motrului de Jos ca o adevărată catedrală a *vocației și a caracterului*, cuprinzând de o parte și de alta a albiei străvechii ape, pe Rădulescu-Motru, apoi pe Lucian și Alexandru Roșu, Petre Gherghe și mulți alții..., având altarul spre răsărit, la mănăstirea Gura Motrului, străjuită de amintirea lui Eufrosin Poteca. Măiastră arhitectură spirituală!

Privind mai atent, vedem la rândul nostru, că modelele au avut modele. E o datorie uriașă de a păstra neștirbită tipologia modelului; muncă, seriozitate, disciplină, demnitate, iubire de semeni și, mai ales, memoria clipei neîntinată.

Cum aş putea uita? După aproape 20 de ani de la terminarea facultății îmi amintesc de parcă ar fi fost ieri. Domnul profesor, cu un chip mereu luminos și cu gesturi largi care exprimau sinceritatea deplină ne povestea la cursul de Muzeologie despre Curtișoara și despre experiențele de muzeograf de la Gorj și de la Craiova; la cursul de Arheologie și în practică pe șantierul, arheologic de importanță națională și internațională de la Sucidava-Celei, Corabia, județul Olt, despre obiectivele arheologice ale Olteniei, descoperirea și punerea lor în valoare și despre multe altele...

---

aniversări: "*Centenar Muzeul Olteniei. 1915-2015* (unic autor), Craiova, 2015 și *România în primul Război Mondial (1916-1919) Album*, apărut în 2018, în colaborare cu Slabu Camelia.

** Afirmatia se referă la colonelul Șerban Leoveanu comandantul Lagărului de la Tg-Jiu care, printr-o atitudine cel puțin binevoitoare, i-a îndulcit mult viața poetului "internat" aici în noiembrie 1943.

Nu știu câtă valoare au avut aceste povestiri în a mă influența pentru alegerea temei de licență în arheologie ori în dorința de a mă îndrepta spre muzeologie, dar mi le amintesc adesea cu deosebită plăcere.

Amintirile mi-au fost și-mi sunt, în continuare, bună călăuză în alegerea modelului de urmat. Cu un însemnat bagaj al memoriei nu mi-a fost greu să îmi doresc a urma exemplul familiei Otilia și Petre Gherghe; și, bănuiesc, prin lungul șir de generații, vor mai fi fost atâția care au rămas sub aceeași puternică impresie. Dar, *noblesse oblige!* Cele mai dificile misiuni nu sunt acelea care-ți sunt încredințate, ci acelea pe care le alegi!

Eleganța și rafinamentul cultural, arhitectura sufletească în ansamblul ei au consacrat familia Otilia și Petre Gherghe în rândul marilor familii de intelectuali olteni, un model profesional și uman de excepție!

*Mărturisesc, cu prietenie, recunoștință și credință,
cătreg Domnului Prof. Univ. Dr. Petre Gherghe*

*Dr. Victor-Albinel Firescu, Șeful Secției de Artă și Etnografie a
Muzeului Județean Gorj
04.04 2022*

Ca recunoștință pentru importanta contribuției științifice a domniei sale, mai multe lucrări publicate relativ recent, menționează personalitatea domnului Prof. Univ. Dr. Petre Gherghe:

- *** *Dicționarul istoric al localităților din județul Dolj. Bibliografia istorică a județului Dolj (Lucrări. Studii și articole)*, editat de Academia Română. Institutul C.S. Nicolaescu-Plopșor, Craiova, 2005
- *Litua. Studii și Cercetări*, Anuarul Muzeului Județean Gorj "Alexandru Ștefulescu", Târgu-Jiu 2017, volum aniversar dedicat IN HONOERM profesorului Petre Gherghe la 70 de ani
- Rodica Păvălan, *Oameni și cărți din Piemontul Bălăciței*, Craiova, 2019
- Ileana Roman, Tudor Rățoi, *Enciclopedia județului Mehedinți. Dicționar*, editura Prier, Dr. Severin, 2021
- Academia Română, *Enciclopedia reprezentanților scrisului istoric românesc*, editat de Academia Română, Secția de Științe Istorice și Arheologice, coordonatori: Victor Spinei, Dorina N. Rusu, Suceava, 2021

15 iul 2017

Am vizitat cu interes și surprins plăcut Muzeul memorial „Tudor Arghezi” care este foarte bine documentat, cu un circuit bine gândit, iar informațiile competente primite de la d-na muzeograf Fiorescu Eug. intruzoare, în mod fericit, imaginea marelui poet național T. Arghezi care onorează pe alții în Oltenia.

Felicitări tuturor celor care s-au implicat și au pus suflet în organizarea acestui expoziție permanentă și, în ultimul rând, toate gândurile bune pentru administrația locală.

Fam. prof. univ. dr. Otilia & Petre
Gherghu, Croitora

Otilia & Petre
Gherghu

Consemnare a Prof. Univ. Dr. Petre Gherghu în jurnalul de impresii de la muzeul Tudor Arghezi, Târgu-Cărbunești